DOMSTOLENS DOM (første afdeling)
23. januar 1986 *

I sag 39/85

angående en anmodning, som tribunal d'instance de Bordeaux i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

G. Bergeres-Becque

mod

kontorchefen for Den interregionale Toldtjeneste, Bordeaux,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af traktatens artikel 95,

har

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af afdelingsformanden R. Joliet, dommerne G. Bosco og T. Koopmans,

generaladvokat: M. Darmon
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

efter at der afgivet indlæg af:

— sagsøgeren i hovedsagen Bergeres-Becque ved advokat O. de Blay de Gaix, Bordeaux,

— den nederlandske regering ved E. F. Jacobs som befuldmægtiget,

— den franske regering ved R. Abraham som befuldmægtiget,

— Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved Kommissionens juridiske konsulent J. F. Buhl,

* Processprog: Fransk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 28. november 1985,

afsagt følgende

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

Præmisser

1 Ved kendelse af 24. januar 1985, indgået til Domstolen den 11. februar 1985, har tribunal d'instance de Bordeaux i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt en række præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af traktatens artikel 95 samt en række bestemmelser i Rådets sjette direktiv 77/388 af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

2 Spørgsmålene er blevet rejst under en sag vedrørende det franske toldvæsens opkrævning af moms af et brugt køretøj importeret fra Belgien af en belgisk statsborger, som var bosat i Frankrig. Den afgiftspligtige, som havde modtaget køretøjet som gave, påklagede beregningen af momsen ved importen, fordi toldvæsenet havde anvendt den i Frankrig gældende sats, nemlig 33 1/3% på køretøjets værdi på grundlag af den liste over brugtvognspriser, der normalt anvendes i Frankrig.

3 Sagen blev indbragt for tribunal d'instance de Bordeaux, som udsatte sin afgørelse og forelagde Domstolen følgende spørgsmål:

»1) Traktatens artikel 95 indeholder et forbud mod, at medlemsstaterne pålægger indførsel af varer fra andre medlemsstater, der leveres af en privatperson, merværdiafgift, når en sådan afgift ikke opkræves ved levering af lignende varer ved en privatperson i den indførende medlemsstat, i det omfang der ikke

henses til den residuelle merværdiafgift fra udførselsmedlemsstaten, som endnu udgør en del af varens værdi på indførselstidspunktet. Skal der ved anvendelsen af dette princip sondres efter, om transaktionen finder sted mod vederlag eller vederlagsfrit?

2) I benægtende fald, skal afgiftsgrundlaget være varens værdi inklusive alle afgifter i udførselsstaten med fradrag af den residuelle merværdiafgift, der endnu udgør en del af varens værdi på indførselstidspunket, eller skal det være værdien uden afgifter af en lignende vare i indførselsstaten?

3) Skal den del af momsen, som tilkommer indførselsstaten, bestemmes på grundlag af en reduceret sats (den i indførselsstaten gældende sats med fradrag af udførselsstatens sats) anvendt på en værdi uden afgift, som bestemmes på grundlag af svaret på det andet spørgsmål? I benægtende fald, skal den residuelle merværdiafgift fra udførselsmedlemsstaten, som endnu udgør en del af varens værdi på indførselstidspunktet, trækkes fra den moms, der skal betales ved indførselen? Eller skal denne residuelle del tilbagebetales af udførselsmedlemsstaten?«

4 Sagsøgeren i hovedsagen, den nederlandske regering og Kommissionen har indgivet indlæg for Domstolen. Den franske regering var repræsenteret under den mundtlige forhandling.

5 Det første spørgsmåls udgangspunkt er Domstolens dom af 5. maj 1982 (Gaston Schul, 15/81, Sml. s. 1409), hvori Domstolen udtalte, at traktatens artikel 95 indeholder et forbud mod, at medlemsstaterne pålægger indførsel af varer fra andre medlemsstater, der leveres af en privatperson, merværdiafgift, når en sådan afgift ikke opkræves ved levering af lignende varer ved en privatperson i indførselsmedlemsstaten, i det omfang der ikke henses til den residuelle merværdiafgift, der er betalt i udførselsmedlemsstaten, og som endnu udgør en del af varens værdi på indførselstidspunktet. Den nationale ret ønsker afgjort, om der ved anvendelsen af denne regel skal sondres efter, om transaktionen finder sted mod vederlag eller vederlagsfrit.

6 Ifølge sagsøgeren i hovedsagen, den nederlandske regering og Kommissionen skal der ikke foretages en sondring. Heroverfor har den franske regering anført, at importøren af et gode, som er overdraget vederlagsfrit, ikke har krav på fradrag af den moms, der er betalt i udførselsmedlemsstaten, og som endnu udgør en del af godets værdi, når importøren ikke personlig skulle erlægge denne afgift ved erhvervelsen af godet.

7 Herom bemærkes først, at der ifølge sjette direktivs artikel 2, stk. 2, pålægges merværdiafgift ved »indførsel af goder«, og at der ved indførsel af et gode ifølge direktivets artikel 7 forstås godets ankomst til indlandet. I ovennævnte dom af 5. maj 1982 udtalte Domstolen, at afgiftspligten ved importforretninger indtræder i og med et godes ankomst til den pågældende medlemsstat uden hensyn til, om der foreligger en transaktion, og om der er tale om overdragelse mod eller uden vederlag.

8 Videre bemærkes, at brugte goder, som indføres af privatpersoner i forbindelse med en gaveretshandel, nødvendigvis i lighed med goder, som importeres af private i forbindelse med et salg eller en anden transaktion mod vederlag, belastes med den moms, som oprindelig blev opkrævet i udførselsmedlemsstaten.

9 Følgelig skal det første spørgsmål besvares således, at der ved opkrævning af moms af et gode importeret af en person, der ikke er afgiftspligtig, ikke ved anvendelsen af traktatens artikel 95 skal sondres efter, om transaktionen i forbindelse med importen finder sted mod vederlag eller vederlagsfrit.

10 Det andet spørgsmål vedrører fastsættelsen af beskatningsgrundlaget. Domstolen har allerede i dommen af 21. maj 1985 (Gaston Schul, 47/84, Sml. 1985, s. 1491) fastslået, at den merværdiafgift, der opkræves af en medlemsstat ved indførsel af en vare fra en anden medlemsstat, som er leveret af en ikke-afgiftspligtig person, skal beregnes under hensyntagen til den merværdiafgift, der er betalt i udførselsmedlemsstaten, og som stadig udgør en del af varens værdi på indførselstidspunktet. Med dette spørgsmål ønsker den nationale ret afgjort, om denne værdi skal fastsættes på grundlag af de i indførselsmedlemsstaten gældende kriterier.

11 Sagsøgeren i hovedsagen, den nederlandske regering og Kommissionen har gjort gældende, at importværdien bør fastsættes på grundlag af de i udførselslandet gældende kriterier. Ifølge den franske regering bør momsen ved import beregnes på grundlag af det importerede godes værdi før skat, hvilken værdi bør ligestilles med toldværdien, som fastsættes efter de metoder, som normalt anvendes i indførselslandet.

12 Svaret på dette spørgsmål kan udledes af bestemmelserne i sjette direktiv. Det fremgår af artikel 11, punkt B stk. 1, at beskatningsgrundlaget ved opkrævning af moms ved import, såfremt der ikke er betalt eller skal betales en pris, er godets normalværdi, hvorved forstås »hele det beløb, som en importør i samme omsætningsled som det, hvori indførselen finder sted under frie konkurrencevilkår, skulle have betalt til en selvstændig leverandør i det land, hvorfra godet udføres, for samme gode på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder«.

13 Ifølge artikel 11, punkt B, stk. 2, kan medlemsstaterne som beskatningsgrundlag vælge den værdi, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 803/68, som senere er afløst af Rådets forordning nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi (EFT L 134, s. 1). Forordningens artikler 2-7 indeholder en række kriterier for fastsættelsen af denne værdi; ifølge artiklerne 4 og 5, som er relevante for sagen, fastsættes denne værdi, såfremt der ikke er betalt eller skal betales en pris, som transaktionsværdien af tilsvarende varer, som sælges til eksport til Fællesskabet, og som udføres på samme eller næsten samme tidspunkt som de varer, der skal værdiansættes.

14 Det kan herefter fastslås, at ved opkrævning af moms i en medlemsstat ved import fra en anden medlemsstat af et gode leveret af en person, der ikke er afgiftspligtig, omfatter afgiftsgrundlaget ikke den moms, som er erlagt i udførselsmedlemsstaten, og som endnu udgør en del af godets værdi på udførselstidspunktet, hvilken værdi fastsættes på grundlag af de i udførselsmedlemsstaten gældende kriterier.

15 Det tredje spørgsmål vedrører beregningen af den residuelle merværdiafgift, som er betalt i udførselsmedlemsstaten, og som endnu udgør en del af varens værdi på indførselstidspunktet.

16 Under behandlingen af sagen blev et identisk spørgsmål besvaret i ovennævnte dom af 21. maj 1985. Under disse omstændigheder og da der ikke vedrørende dette punkt er fremført nye argumenter for Domstolen, henvises til den anførte dom.

17 Følgelig skal det tredje spørgsmål besvares således, at den moms, som er erlagt i udførselsmedlemsstaten, og som endnu udgør en del af godets værdi på indførselstidspunktet, svarer til:

— den moms, der faktisk er betalt i udførselsmedlemsstaten, med et fradrag svarende til værdiforringelsen af godet, såfremt dets værdi er faldet mellem tidspunktet for den sidste opkrævning af moms i udførselsmedlemsstaten og tidspunktet for opkrævningen i indførselsmedlemsstaten,

— hele den moms, der faktisk er erlagt i udførelsmedlemsstaten, såfremt godets værdi er forøget i samme periode.

Sagens omkostninger

18 De udgifter, der er afholdt af den franske og den nederlandske regering samt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (første afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt af tribunal d'instance de Bordeaux ved kendelse af 24. januar 1985, for ret:

1) Ved opkrævning af moms af et gode importeret af en person, der ikke er afgiftspligtig, skal der ikke ved anvendelsen af traktatens artikel 95 sondres efter, om transaktionen i forbindelse med importen finder sted mod vederlag eller vederlagsfrit.

2) Ved opkrævning af moms i en medlemsstat ved import fra en anden medlemsstat af et gode leveret af en person, der ikke er afgiftspligtig, omfatter afgiftsgrundlaget ikke den moms, som er erlagt i udførselsmedlemsstaten, og som endnu udgør en del af godets værdi på indførselstidspunktet, hvilken værdi fastsættes på grundlag af de i udførselsmedlemsstaten gældende kriterier.

3) Den moms, som er erlagt i udførselsmedlemsstaten, og som endnu udgør en del af godets værdi på indførselstidspunktet, svarer til:

— den moms, der faktisk er betalt i udførselsmedlemsstaten, med et fradrag svarende til værdiforringelsen af godet, såfremt dets værdi er faldet mellem tidspunktet for den sidste opkrævning af moms i udførselsmedlemsstaten og tidspunktet for opkrævningen i indførselsmedlemsstaten,

— hele den moms, der faktisk er erlagt i udførselsmedlemsstaten, såfremt godets værdi er forøget i samme periode.

Joliet Bosco Koopmans

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 23. januar 1986.

P. Heim
Justitssekretær

R. Joliet
Formand for første afdeling